

Än är det sol'n, som är för varm.
Än är Guds dag för lång;
Än är det regnet, som gör harm,
Än är det vindens sång;
Än är vårt klot för rundt och skunt,
Än är det ödet som är dumt.

Men dummast är ändå du sjelf,
Om allt i svart du såg.
Tror icke du, att tidens elf
Har guldsand i sin våg?
Kan du ej annat se än mist,
Gå då och häng dig, först som sist!

Men du som jag i spegeln ser,
Med blicken full af fröjd!
Det gör du rätt i, att du ler
Och tar din dag förnöjd.
Din tid med jämmer ej förspill:
Låt jorden dansa som hon vill.

Farväl! gå nu till dina värf
Med fröjd och ej med gråt.
I lifvets strid haf mod och nerv,
Så går din väg framåt.
Var lugn, gör rätt, var fast som stål! —
I qväll vi träffas på en bål.

